

potem Slovenci med seboj poklali in postrelili in bi jih bilo itak konec? Sicer pa hrani muzej Čartoriskih mnoge druge lepe stvari: stare ščite in grbe poljske gospode, dragocene tkanine in pahljače, za katerimi so se dražestne kneginje smehljale v pariških salonih. Vidi se razloženih mnogo prstanov, pokalov, medaljonov, lovskih rogov, konjske oprave in podobnih drobnjav, darov kraljev in drugih mogočnikov. Na steni visi nekaj portretov narodne in do kraja požrtvovalne rodbine Čartoriskih.

Še druge lepe reči se vidijo v Krakovu, ki jih zaradi nedostatka časa nisem mogel ogledati; tako nisem bil v muzeju grofov Hutten-Čapskih, ne v akademiji umetnosti in v staro jagelonsko univerzo z obširno biblioteko sem pogledal samo na dvorišče, kjer stoji Kopernikov spomenik. Starinar si bo z zanimanjem ogledal Rondel. To je okroglo poslopje v podobi pokrite arene, postavljeno v XV. veku za obrambo mesta. Notri kažejo predmete stare fortifikacijske umetnosti in različne kamenene okraske (lapidarium). Tik Rondela se nahajajo velika Florijanska vrata z lepimi stolpi, tudi ostanek utrdb iz starih časov. Ko bi ta vrata umela govoriti, pravila bi nam o nekdanji slavi, o mnogih kraljih in vojvodih, ki so v sijajnem spremstvu jezdili skozi nje v vavelsko katedralo.

(Konec prihodnjič.)

Iz noči.

Gredo sence mirnó,
kot strahovi plašnó —
V pusto nočno tišino
strmí nemirno oko.

Glej! in zaiskre
bliski sred črne temé,
žareči, krvavi plameni
iz gor visokih vzplamté.

In vstane divji poziv,
vre tisočerih izliv,
vabeč, koprneč v daljave,
v bodočnosti plamen živ.

Vse je kratek hip,
nemirnega srca utrip,
želj nedosegljivih
sramotni kip.

Vse je minuta kesná;
vzbujena iz nočnega sna
osamljena plaha duša,
nemirna vsa plaheta.

Milan Pugelj.